

Hadice-tül Kübra

Peygamberimizin ilk hanımı.

Hazret-i Hadice; güzelliği, malı, akli, iffeti, hayâsı ve edebi ile Arabistan'da büyük şöhreti olan bir hanımefendi idi. Bu sebeple, her taraftan kendisine talip olan ve rağbet eden pek çok kimse vardı. Fakat gördüğü bir rüya gereği, o hiç kimseye iltifat etmemişti.

Gerçekleşen rüya

Rüyasında, gökten ay inip koynuna girmiş, ayın nuru, koltuğundan çıkıp, bütün âlemi aydınlatmıştı. Sabahleyin, bu rüyayı, akrabasından olan Varaka bin Nevfel'e anlattı. Varaka dedi ki:

- Ahir zaman Peygamberi, seninle evlenir ve senin zamanında Ona vahiy gelir. Dininin nuru, âlemi doldurur. En önce iman eden sen olursun. O Peygamber, Kureyşten ve Haşimoğullarından olur.

Hazret-i Hadice, bu cevaba çok sevindi ve o Peygamberin gelmesini beklemeye başladı. Hazret-i Hadice'nin ilmi, malı, şerefi, iffeti ve edebi pek fazla idi. Ticaret ile uğraşan, devrin büyük tüccarlarındandı. Memurları, katipleri ve köleleri vardı. Ticareti, adamları veya ortaklık suretiyle yapardı.

Peygamber efendimiz yirmibeş yaşlarında iken, Hazret-i Hadice, Şam'a ticaret kervanı göndermek istiyordu. Bunun için de güvenilir birini arıyordu. Bunu işiten Ebu Talib, Hazret-i Hadice'ye giderek, yeğeni olan Peygamber efendimizin bu işi yapabileceğini söyledi.

Bunun üzerine Hazret-i Hadice, Resulullah efendimizi, görüp konuşmak üzere evine davet etti. Efendimiz teşrif edince, pek ziyade tazim ve hürmette bulundu. Peygamber efendimizin nezaketini, nezih ve pâk cemalini görüp hayran kaldı. Resulullah efendimize dedi ki:

- Doğru sözlü, güvenilir, emniyetli ve güzel huylu olduğunuzu biliyorum. Bu iş için hiç kimseye vermediğim ücretin, kat kat fazlasını vereceğim.

Sonra bu hizmette lazım olacak elbiseler vererek, kalb huzuru içinde uğurladı. Yanına kölesi Meysere'yi de verdi. Hazret-i Hadice validemiz, bilgili bir hıristiyan olan amcasının oğlu Varaka bin Nevfel'den, peygamberlik alametlerini öğrenmişti. Resulullah efendimizin bu ziyaretinde de, peygamberlik vasıflarını üzerinde teşhis etmişti. Bu sebeple Meysere ismindeki kölesine dedi ki:

- Kervan Mekke'den ayrılacağı zaman, devenin yularını Muhammed aleyhisselamin eline ver ki, Mekkeliler herhangi bir dedikodu yapmasınlar. Şehirden uzaklaşıp gözden kaybolunca, bu kıymetli elbiseleri Ona giydir!

Canını esirgeme

Sonra develerinden en güzelini, sultanlara lâyıf bir şekilde donattı.

Meysere'ye şu talimatı verdi:

- Onu bu deveye büyük bir hürmet ile bindirip, yularını eline al ve kendini o hazretin hizmetkârı bil! Ondan izinsiz bir iş yapma ve Onu muhafaza etmek, tehlikelerden korumak için canını esirgeme! Gittiğiniz yerlerde çok eğlenmeyiniz ve çabuk geliniz! Böylece Haşimoğulları katında mahcup olmayalım. Eğer bu dediklerimi harfiyen yerine getirirsen, seni azat eder ve

istediğin kadar da mal veririm.

Peygamber efendimiz ve Hazret-i Hadice'nin kervanı hazırlandı. Mekkeliler yakınlarıyla vedalaşmak üzere, büyük kalabalıklar hâlinde toplandılar.

Peygamberimizin halası, Allahü teâlânın Resulünü hizmetçi elbisesi ile ve devenin yularını eline almış görünce, dizlerinin bağı çözüldü. Ağlayıp feryat etti. Gözlerinden yaşlar dökerek, "Ey Abdülmuttalib! Ey Zemzem kuyusunu kazan büyük zat! Ey Abdullah! Kabirlerinizden kalkıp, başınızı bu tarafa çevirip de, şu mübareğin hâlini görün" diyerek acılarını dile getirdi.

Beni sakın unutmayın!

Ebu Talip de aynı duygular ve aynı hâller içinde idi. Resulullah efendimizin, mübarek gözlerinden inci gibi yaşlar döküldü ve buyurdu ki:

- Beni sakın unutmayın! Gurbet elde gam ve keder çektiğimi yâd eyleyin.

Bu sözleri işitenlerin hepsi ağlaştı.

Nihayet kervan yürüyüp, Mekke görünmez olunca, Meysere, aldığı emir üzerine, kıymetli elbiseleri sevgili Peygamberimize giydirdi. Çeşitli kumaşla örtülmüş ve pek güzel süslenmiş deveye bindirdi. Yularını da kendi eline aldı.

Bu yolculukta, kervandakiler, âlemlere rahmet olarak gönderilen sevgili Peygamberimizin üzerinde, Onu gölgeleyen bir bulutun ve kuş şekline giren iki meleğin, Onunla birlikte, sefer bitinceye kadar hareket ettiğini gördüler.

Yolda yürüyemeyecek derecede yorulup, kervandan geri kalan iki devenin ayaklarını, eliyle sığamasından sonra, develerin birden süratlenmesi gibi ince hâllerini görünce, Onu son derece sevip, şanınin çok yüce olacağını anladılar.

Meysere, Resulullah efendimizde gördüğü ve hakkında duyduğu her şeyi zihnine nakşediyor ve Ona olan hayranlığı gitgide artıyordu. Meysere'nin kalbinde, Âlemlerin Efendisine karşı büyük bir muhabbet hasıl olmuştu. Artık Ona, zevkle ve hürmetle hizmet ediyor, en küçük bir işaretini büyük bir aşkla yerine getiriyordu.

Götürülen mallar satılmış, Peygamber efendimizin bereketiyle her zamankinden kat kat fazla kâr edilmişti. Kervan dönüşe geçti. Merr-uz-zahran mevkiine geldikleri zaman, Meysere, sevgili Peygamberimize, Mekke'ye müjde haberi götürmesini teklif etti. Efendimiz de kabul buyurarak, kervandan ayrılıp, Mekke'ye doğru devesini süratlendirdi.

Bulut gölge yaptı

Nefise binti Müniyye Hatun anlatır:

"Kervanın gelme zamanı yaklaşmıştı. Hadice Hatun, hergün hizmetçileriyle evinin üzerine çıkıp, kervanın yollarını beklerdi. Böyle birgün Hadice'nin yanında idim. Ansızın, uzaktan deveye binmiş bir kimse görüldü. Üzerinde bir bulut ve kuş şekline girmiş iki melek Ona gölge yapıyor, Peygamberimizin mübarek alınıdaki nur, ay gibi parlıyordu.

Hadice Hatun gelenin kim olduğunu anlayıp, ferahladı. Fakat bilmezlikten

gelip sordu:

- Bu sıcak günde gelen kim olabilir?

Hizmetçiler; "**Bu gelen Muhammed-ül-Emin'e benzer**" dediler ve gördüklerinden dolayı hayrete düştüler.

Az sonra Resul-i ekrem efendimiz, Hadice validemizin yanına geldi ve durumu anlattı. Verdiği müjde ile onu çok sevindirdi.

Hazret-i Hadice'nin kervanı Mekke'ye geldikten sonra, Meysere, Hazret-i Hadice validemize, yolculuk esnasında, iki bulutun Peygamber efendimizi gölgelediğini, rahip Nastura'nın söylediklerini, zayıf develerin nasıl süratlendiğini ve buna benzer gördüğü nice fevkalâde hâlleri tek tek anlattı. Peygamber efendimizi dili döndüğü kadar methetti.

Kimseye söyleme!

Hazret-i Hadice, bunları biliyordu, fakat bu sözler onun yakınıni artırdı. Meysere'ye; "Bu gördüklerini kimseye söyleme" diyerek tembih etti.

Hadice validemiz, bu işittiklerini haber vermek üzere, Varaka bin Nevfel'e gitti. Olanları büyük bir hayranlıkla dinleyen Varaka dedi ki:

- Ey Hadice, bu anlattıkların doğru ise, O, bu ümmetin peygamberi olacaktır.

Bunun üzerine Hazret-i Hadice'nin sevgi ve itimadı daha da arttı. Onun hanımı olup, hizmetiyle şereflenmeye meyletti.

Nefise binti Müniyye, bu hâli sezip, araya girdi. Bu niyetle Resul-i ekrem'in yüksek huzuruna geldi ve dedi ki:

- Ya Muhammed! Zat-ı âlinizi evlenmeden alıkoyan nedir?

Peygamberimiz buyurdu ki:

- **Evlenmek için yeterli para elimde mevcut değildir.**

Ya Muhammed! Eğer iffetli ve şerefli, mal ve cemel sahibi bir hatunla evlenmek istersen, hizmetine hazırım.

- **O hatun kimdir?**

- Hadice binti Hüveylid'dir.

Bunun üzerine Resulullah efendimiz buyurdu ki:

- **Bu işe kim vesile olur?**

Nefise Hatun, "Bu işi ben yaparım" deyip, huzurlarından ayrıldı. Hazret-i Hadice'ye varıp müjdeyi verdi.

Hazret-i Hadice, akrabası Amr bin Esed ile Varaka bin Nevfel'i çağırıp durumu anlattı. Ayrıca Resulullah efendimize haber gönderip, belli bir saatte teşrif etmesi için davet etti. Ebu Talip ve kardeşleri de hazırlıklarını yaptılar ve Peygamber efendimizle birlikte gittiler.

Çeşitli hediyeler verdi

Hazret-i Hadice validemiz, evini donatıp süsledi. Bugünün şükranesi olarak hizmetçilerine çeşitli hediyeler verdi. Resulullah efendimiz, Hadice validemizin

evini, amcaları ile teşrif ettiler. Ebu Talip dedi ki:

- Yaradanımıza hamdolsun ki, bizi İbrahim aleyhisselamın evladından ve İsmail aleyhisselamın neslinden eyledi. Bizi, Beytullah'ın muhafızı kıldı. İnsanların kıblesi ve âlemlerin tavaf ettiği o mübarek hâneyi, her kötülükten koruduğu Harem-i şerifi bize müyesser eyledi.

Kardeşim Abdullah'ın oğlu Muhammed aleyhisselam öyle bir kimsedir ki, Kureyşten her kim ile kıyaslansa üstün gelir. Gerçi malı azdır, lâkin mala itibar olunmaz. Çünkü mal gölge gibidir. Elden ele geçerek gider. Yeğenimin şerefi, üstünlüğü hepinizin mâlumudur.

Şimdi Hadice binti Huveylid'i, yeğenim Muhammed için helallığa talep eder, ne kadar mehr verilmesini istersiniz? Yemin ederim ki, Muhammed'in mertebesi yüksek olsa gerektir.

Varaka bin Nevfel, Ebu Talib'in bu konuşmalarını destekler mahiyette konuştu. Hadice validemizin amcası Amr bin Esed de dedi ki:

- Şahit olun ki, Hadice binti Huveylid'i, Muhammed aleyhisselama hârunluğa verdim.

Böylece nikâh akdi tamam oldu.

Hepsi size aittir

Bir rivayete göre mehr; dörtyüz miskal altın, bir rivayete göre beşyüz dirhem gümüş, başka bir rivayete göre de 20 deve idi.

Ebu Talib, düğün ziyafeti için bir deve kesip, o güne kadar görülmedik bir yemek verdi. Evlilik vâki oldu. Hazret-i Hadice validemiz, bütün varlığını Peygamber efendimize hediye etti ve dedi ki:

- Bu malların hepsi yüce şahsınıza aittir. Ben de sana muhtacım ve minnetin altındayım.

Hazret-i Hadice validemiz, evlilik hayatı boyunca, Peygamberimiz Muhammed aleyhisselama daima hizmet edip, yardımcısı oldu. Peygamber efendimizin bu evliliği, Hadice validemizin vefatına kadar yirmibeş sene sürdü. Bunun onbeş senesi bisetten önce, on senesi bisetten sonra idi.

Hazret-i Hadice'nin Peygamber efendimizle olan bu evliliğinden dört kız ve iki erkek olmak üzere altı çocuğu oldu. Kızlarının adları Zeynep, Rukayye, Ümm-i Gülsüm, Fâtıma, oğullarının ise, Kâsım ve Abdullah'tı. Kâsım'dan dolayı Resulullah'a "Ebül-Kâsım" denildi.

Kâsım, nübüvvetten önce Mekke'de dünyaya geldi. Onyediy aylık iken vefat etti. Hadice-tül-Kübra'dan olan son çocuk Abdullah'tır. Nübüvvetten sonra doğup memede iken vefat etti. Tayyib ve Tahir de denilir.

Abdullah vefat edince, Âs bin Vâil, "Muhammed ebter oldu, yani soyu kesildi" dedi. Kevser suresi gelerek, Âs kâfirine Allahü teâlâ cevap verdi.

Resul-i ekrem efendimiz, Hazret-i Hadice validemizle evlendikten sonra da ticaretle meşgul oldu. Kazançlarıyla; misafirleri ağırlarlar, yetimlere ve

fakirlere yardım ederlerdi.

Beni örtünüz! Beni örtünüz!

Cebrail aleyhisselamın, Hira dağında, ilk vahyi getirip, Peygamber olduğunu bildirdikten sonra, oradan ayrılıp hâne-i saadetlerine doğru hareket ettiler. Bu sırada, yanından geçtiği her taşın, her ağacın, “Esselamü aleyke ya Resulallah” dediğini işitti. Evine gelip buyurdu ki:

- **Beni örtünüz! Beni örtünüz!**

Ürpermesi geçinceye kadar, istirahat ettiler.

Sonra gördüklerini Hazret-i Hadice validemize anlattılar ve buyurdular ki:

- **Cebrail (aleyhisselam) gözümde gayb oldu. Lâkin onun heybet, şiddet ve korkusu üzerimden gitmedi. Bana mecnun diyeceklerinden ve dil uzatıp kötüleyeceklerinden korktum.**

Peygamber efendimizin, ilk vahyin gelişini anlatmasından sonra, bu hâlleri, bu günleri bekleyen ve buna hazır olan Hazret-i Hadice dedi ki:

- Hak teâlâ sana hayır ihsan eder ve senin için hayırdan başka bir şey dilemez. Allahü teâlânın hakkı için, bu ümmetin Peygamberi olacağına inanıyorum. Zira sen, misafiri seversin.

Doğru söylersin ve eminsin. Âcizlere yardım eder, yetimleri korur, gariplere yardımda bulunursun. İyi huylusun. Bu hasletlerin sahibinde, bahsettiğin korku olmaz.

Son peygambersin

Sonra, bu durumu sormak üzere, Varaka bin Nevfel'e gittiler. Varaka, Resulullah efendimizin anlattıklarını dinledikten sonra dedi ki:

- Müjde ey Muhammed aleyhisselam! Allahü teâlâyâ yemin ederim ki, sen, Hazret-i İsa'nın haber verdiği son Peygambersin. Sana görünen melek, senden evvel Musa aleyhisselama gelen Cebrail aleyhisselamdır. Âh! Keşke genç olsaydım. Seni Mekke'den çıkardıkları zamana yetişseydim de, yardımına koşsaydım. Çok yakın bir zamanda tebliğle emrolunursun.

Hazret-i Hadice, Peygamber efendimiz davete başladığında, Onun bildirdiklerine hiç tereddüt etmeden, hemen iman ederek inanan ilk hür kadın oldu. Peygamberimiz, Hazret-i Hadice validemize, Cebrail aleyhisselamın öğrettiği gibi abdest almasını öğretti. Sonra, Peygamber efendimiz imam oldu, birlikte iki rekat namaz kıldılar.

Hazret-i Hadice validemiz, sevgili Peygamberimizin her sözüne, her emrine, en mükemmel şekilde, itaat etti. Böylece Allahü teâlânın katında pek yüksek derecelere kavuştu. Resulullah efendimiz üzülse, inkâr edenlerin alay etmesiyle elem çekse, Onu teselli eder, kederini giderirdi. Derdi ki:

- Ya Resulallah! Hiç üzülme, gam çekme! Sonunda dinimiz kuvvet bulup, müşrikler helak olurlar. Kavmin sana itaat eder.

Hazret-i Hadice validemizin bu yardımlarından ötürü, birgün, Cebrail aleyhisselam gelip, “Ya Resulallah! Hadice'ye, Allahü teâlânın selamını bildir” dedi. Peygamber efendimiz “**Ey Hadice! İşte Cebrail (aleyhisselam), Allahü**

teâlânın sana selamını bildiriyor” buyurdu.

Peygamber efendimiz bir defasında da buyurdu ki:

- Allahü teâlâ bana cennette inciden bir ev ile Hadice'ye müjde vermeme emretti. Orada hastalık, üzüntü ve başağrısı yoktur.

Hüzün senesi

Resulullah efendimizin dert ortağı, yirmibeş senelik hayat arkadaşı olan mübarek Hazret-i Hadice validemiz de, dert ve üzüntülerle geçen üç senelik muhasaradan sonra, Hicret'ten üç sene önce, Ramazan ayının başında, 65 yaşında vefat etti. Resulullah efendimiz, onun ayrılığında, çok hüznülediler. Çünkü Hazret-i Hadice validemiz, en önce imana gelen ve Resulullah efendimizi tasdik eden idi. Herkes düşman iken, o, bütün kalbini açmış ve Peygamberimizin muhabbetiyle dolmuş idi. Bütün malını, servetini, nesi varsa İslâmiyet uğruna harcamış, sevgili Peygamberimizin hizmetini görmek için, gecesini gündüzüne katmıştı.

Aynı sene içinde Hazret-i Hadice validemizin ve amcası Ebu Talib'in vefatı, Peygamber efendimizi üzüntüye boğmuştu. Bundan dolayı bu seneye Senet-ül-hüzn, yani hüzün senesi denildi.

Birgün Hazret-i Hadice, Peygamberimiz dışardayken, Onu aramak için çıkmıştı. Cebrâil aleyhisselam insan kıyafetinde Hazret-i Hadice'ye göründü. Hadice validemiz, ona, Peygamber efendimizi sormak istediye de, düşmanlardan olma ihtimalini düşünerek geri döndü. Sevgili Peygamberimizi evde görünce, hadiseyi anlattı. Fahr-i kainât efendimiz buyurdu ki:

- Senin gördüğün ve beni sormak istediğin o zatın kim olduğunu biliyor musun? O, Cebrâil (aleyhisselam) idi. Selamını sana bildirmeme söyledi. Şunu da sana bildirmeme söyledi ki; cennette senin için, incilerden yapılmış bir bina hazırlanmıştır. Tabî orada böyle üzüntülü, sıkıntılı, zahmetli ve külfetli şeyler bulunmayacaktır.

Ev işlerini tanzim eden hatun

Hazret-i Hadice, Peygamber efendimize, evladına, müslümanlara ve insanlara çok şefkatliydi. Ev işlerini iyi bilip, mükemmel iş görürdü. Peygamberimiz bu hususta, onun için, **(Hem çocuk annesi, hem de ev işi tanzim eden hatun)** buyurdu.

Peygamberimize karşı çok hürmetkâr idi. Ne buyurulursa, itiraz etmeden kabul ederdi. Bu her zaman böyle oldu. Resulullah efendimiz de onu her zaman methederdi. Hatta birgün yine onu methederken, Hazret-i Aişe dayanamayıp dedi ki:

- Cenab-ı Hak size daha iyisini verdi.

Resulullah efendimiz buyurdu ki:

- Herkes bana yalancı dediği günlerde, o bana inandı. Herkes bana eziyet verirken, o bana yâr oldu. Üzüntülerimi giderdi.

Peygamberimiz buyurdu ki:

- Şu dört hanımın faziletleri, bütün dünya hanımlarının faziletlerinden üstündür. Meryem binti İmran, Firavun'un i-man etmiş hanımı Asiye,

Hadice binti Hüveylid ve Fâtıma binti Muhammed.

Hazret-i Aişe buyurdu ki: Resulullahın zevceleri arasında, Hazret-i Hadice'ye gayret ettiğim gibi, başkasına gayret etmedim. Hâlbuki, onu görmemişim. Çünkü, vefat etmiş olduğu hâlde, ondan çok bahsederdi. Ne vakit bir koyun kesip dağıtsa, mutlaka bir parçasını da Hadice'nin akrabasına yollardı. Bunu görünce, bir defasında, "Allahü teâlâ, sana, sanki, Hadice'den başka kadın vermedi mi, hep onun iyiliklerinden bahsediyorsun" dedim. Yine Hadice'nin birçok faziletini saydı. Ondan çocuklarının olduğunu da söyledi.

Ahde vefa

Peygamber efendimiz, ihtiyar bir kadına ikramda bulundu. Sebebini soranlara buyurdu ki:

- Bu kadın, Hadice hayatta iken bize gelir giderdi. Ahde vefa, dindendir.

Peygamber efendimiz, Hazret-i Hadice ile ilgili olarak buyurdu ki:

- Bana Hadice'yi cennette inciden bir sarayla müjdelemem emredildi. Orada ne gürültü, patırtı vardır, ne de yorgunluk ve meşakkat.

Hazret-i Hadice'nin babasının adı Hüveylid, annesininki Fâtıma'dır. Nesebi Peygamber efendimiz ile baba tarafından Kusay, anne tarafından Lüey sülâlesiyle birleşmektedir. Cahiliye devrinde lâkabı Tâhire idi. Doğum tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Ancak milâdi 555 olabileceği bildirilmektedir.